

vil huffe, at i alle disse Regninger gaar man ud fra den af mig nævnte Beregning, af Sukkrene Nr. 15—19, og saa fandt man, at man tog tilbørligt Hensyn til de bestaaende Interesser ved at tage 12,5. Naar vi nu sige 12,5, maa vi ikke glemme, at det er et meget behageligt Maas paa Saaret at forære de to Raffinaderier 40,000 Kr. — Jeg har kun beregnet det for de to, men der er et tredie, for hvilket jeg ikke har gjort Beregningen.

Jeg kommer nu til det næste Punkt, den gjennemgaende Nedsættelse af Tolden paa Sukker. Jeg har allerede godtgjort i Betænkningen, at vi have en saa god finansiell Status i dette Dieblit, at den ærede Finantsminister ikke vilde tage i Betænkning, hvis andre nyttige Forslag fremkom, at anvende Noget derpaa, vi behøve altsaa ikke at komme ind paa en Omordning af Satterne, som jeg veed i det Hele møder megen Modstand, og som jeg ikke behøver at berøre her, da vi have den ærede Finantsministers Ord for, at der er Penge nok til at faae nyttige Foretagender udførte; men da tror jeg ikke, at det er rigtigt at beholde Tolden paa Sukker uforandret, varierende mellem 30 og 40 pCt., ja, for Diebliffet vistnok endog mellem 38 og 45 pCt. Det er den almindelige Betragtning, hvorfor jeg tror, at det er rigtigt at gaa nedad. Nu kan man sige, at hvad jeg foreslaar — det finansielle Resultat deraf skal jeg strax meddele — er saa ubetydeligt, at det hverken kommer de enkelte Forbrugere væsentligt til Gode eller hele Befolkningen til stor Lettelse. Det vilde være ganske rigtigt, naar jeg kun mente, at hele Befolkningen skulde have den ene Lettelse, men jeg gaar ud fra, at man skal gaa den Vej, som jeg tidligere har udtalt mig for at gaa, før den ærede Finantsminister nu ogsaa har udtalt sig for den, nemlig at, naar man vil have en Toldreform, maa den ske stykkevis — ellers kommer man ind paa saa mange Diskussioner om de enkelte Punkter, at man ikke naaer videre —, men man maa saa dog, naar man forlanger Nedsættelse paa et enkelt Punkt, i sine Tanker spørge sig selv, hvor meget vil Du kunne forlange, hvor meget kan Staten undvære paa hele Komplexet, og hvor meget kan der saa med Billighed falde paa det enkelte Punkt? Derfor har jeg været saa moderat i mine Fordringer. Det finansielle Resultat, som vil fremstaa, naar man vedtager mit Endringsforslag, er $\frac{1}{2}$ Dre pr. Pbd. af 49 Millioner Pbd. — alle disse Tal kunne kontrolleres ved at se paa sidste Side af Anmærkningerne til det forelagte Lovforslag —, hvilket er 245,000 Kr. Gaar man videre og nedsætter Muskovados-Sukker med 0,4 Dre, saa kommer der 45,700 Kr. til, altsaa tilfammen 290,700 Kr., og gjør man sig den Uleilighed at staffe sig den særlige Told paa Sukker mellem Nr. 15—19, kommer der 80,000 Kr. Forøgelse, og Formindskelsen, som jeg forlanger, bliver derefter

altsaa 210,000 Kr., og følger man mig ikke med Muskovados-sukker, er det kun 165,000 Kr. Man har sagt imod mig, og det er ogsaa kommet frem i Udsalget, at jeg med Hensyn til dette Punkt, denne Nedsættelse i Sukkertolden, staar omtrent ene ikke alene i Landstinget, men i hele Representationen. Dette er ikke korrekt, thi i Betænkningen af 19de Marts 1873, afgiven af Folkethingets Udvalg, har jo Flertallet af Udvalget foreslaet Nedsættelser, som gaa langt videre end mine, idet det har foreslaet hele Krigs-skatte af Sukker borttagen af samme Grund, som med Hensyn til Kaffe var anført i samme Retning. Man har sagt, med større Berettigelse kunde det synes, at Sukker ikke er en saadan almindelig Forbrugs-artikel, og at navnlig bruger den lille Mand, den lavest stillede Del af Befolkningen, meget lidt deraf, men jeg tror, at man heller ikke der har set ganske rigtigt paa Sagen. Jeg skal atter her anføre nogle Tal, men kun saadanne, der kunne kontrolleres af Enhver her, eller naar han kommer hjem. Jeg tager for mig Beretningen fra Ministeriet om Arbeidernes økonomiske Vilkaar i Danmark i 1872. Naar de Herre der ville se paa Side XX og XXI, staar der for at motivere den hele Sag, for at give klare Oplysninger derom: Det vilde være interessant at se Beretninger fra Arbeiderne selv om deres Forbrug, for bedre at kunne bedømme deres Forhold. Altsaa skal jeg tage de Tal, som selve Regjeringen har nævnt for at vise os, hvorledes Forholdene ere der. Der er 4 Beretninger, hvis Resultater med Hensyn til Sukker, jeg skal omtale her, og da det ikke kan nytte at tage en enkelt Artikel, da den Intet beviser uden i Forhold til alle de andre, skal jeg tage Kaffe med, thi man har ofte sagt, at Kaffe mere har en Kopsfats Natur end Sukker. Ifølge Beretningen Nr. 1 bruger en Arbeiderfamilie egentlig $\frac{1}{2}$ T Kaffe og $1\frac{1}{2}$ T Sukker, ifølge Beretningen Nr. 2 $1\frac{1}{2}$ T Hvedingspund Kaffe, $1\frac{1}{2}$ T Puddersukker og $\frac{1}{4}$ T Kandis, ifølge Beretningen Nr. 3 $\frac{1}{2}$ T Kaffe, 2 T Puddersukker og $\frac{1}{4}$ T Kandis og ifølge Beretningen Nr. 4, der ikke gaar ud fra T, men fra Priserne, — og det vil være bekendt, at Prisen paa Kaffe er væsentlig højere end paa Sukker — for 1 Mk. 3 Sk. Kaffe og for 2 Mk. 4 Sk. Sukker egentlig. Jeg tror altsaa, at det er aldeles umuligt, at der ikke af en Artikel, hvoraf der foroldes 49 Millioner T aarlig, ikke skulde forbruges meget af den lavere Befolkning; jeg tror ikke, at det er muligt, at en Artikel kan konsumeres saa stærkt, uden at konsumeres stærkt af den lavere Befolkning. Jeg tror at have vist ved det Materiale, jeg har funnet faae, og som er udgaaet fra den danske Regjering selv, at der bruges langt mere Sukker ligesom som Sukker, Puddersukker og Kandis, end Kaffe, medens vi maa huffe paa, at der desuden bruges en overordentlig Mængde Sukker,